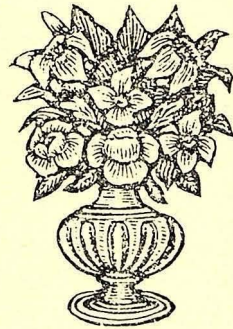
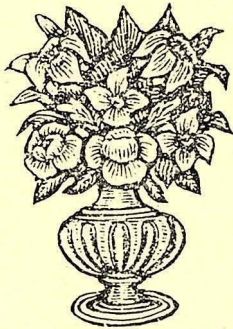

GOIGS DE SANT ANTONI

Abat

Sant Antoni del Desert,
davant Déu molt poderós:
siau el nostre advocat,
pregau sempre a Déu per nós.

Qui podrà dir les ermites,
els convents i moltes coves
que heveu plantat d'ermitans
com a plantador de roses,
que empleen la nit i el dia
donant a Déu grans llaors!...

Com a Pare cuidadós
vetlàveu totes les nits
sempre fent oració
contra dels mals esperits:
als inferns els heu llançats,
del gran foc lliberau-nos...

Molt gran va ser l'alegria
que aquell cos vostre sentí
quan vàreu trobar sant Pau

al desert, un Serafí:
dels àngels acompanyat
i de molts grans resplendors...

Mirau quants braços i mans
resten cremats d'aquest lloc,
ha donat Déu poder als sants
per obrar cascú en son lloc:
no té aquest sant poder poc
davant Déu Totpoderós...

A França tres luterans,
volent-se del sant burlar,
dels tres el més principal
prestant el va cremar:
gran miracle allà va obrar
sant Antoni gloriós...

Jueus, moros i pagans,
vostre nom a tots aterra
i els malignes infernals

en vós ja no volen guerra:
els vostres devots guiau,
de tot perill guardau-nos...

Molt gran fou la potestat
que Déu etern vos donà
per tot el món venerat
fóssiu per gran capità:
O sant, qui no us honrarà
puix nos feu tan grans favors!...

Els robos feu descobrir
amb flames de foc ardent
també feu restituir
els diners, roba, or i argent,
preguem doncs devotament
sant Antoni gloriós...

Per tot el món venerat
sou, Antoni gloriós,
puix que sou nostre advocat,
pregau sempre a Déu per nós.

V/. El Senyor el va menar pel bon camí.

R/. I li va mostrar el regne de Déu.

PREGUEM

O Déu, vós heu concedit a sant Antoni, abat, de servir-vos en el desert amb una vida admirable; per la seva intercessió, feis que renunciem a nosaltres mateixos i us estimem sobre totes les coses. Per Crist. Amén.

Text d'un manuscrit datat el 1774 i signat per Joan Nicolau, pvre., que conté els goigs que cantaven els ermitans de Sant Honorat.